

РАДИ РАДЕВ ГЛАД

chitanka.info

Прасетата ядяха. Хранеха се по техния своеобразен начин, съпроводен с щастливо грухтене, когато откъсваха с клокочещите си зурли парче от меката разложена плът. Въпреки че черният път бе обграден и от двете страни със свинарници, явно между тях имаше пролуки, от които извираха все повече и повече прасета. Подушили миризмата на полуразпадналия се труп, те се нахвърляха като че ли не яли от месеци.

Имаше всякакви прасета — чернобели „хемпшири“, нерези и женски прасета, болни от нещо, което беше направило кожата им на розов килим, боядисан тук-там от тъмни петна с нездрав цвят; малки грухчовци, които разкаляният черен път бе боядисал до самите им очи; имаше прасета с различен размер, измърсени най-вече по ушите и търбусите. Някои от тях бяха толкова мръсни, че изглеждаха естествено черни, други бяха чистички, розови и закръглени отвсякъде, сякаш приготвени за илюстрация към известна приказка.

Едно се отдели от останалите и вдигна едновременно опашката и ушите си, все едно че се заслушва в нещо. Всъщност облекчаваше голямата си нужда. Щом свърши, се обърна кръгом и се загледа в изпразненията си. Бяха няколко, с различна големина. Прасето ги погълна бавно и доволно, със сумтене.

През това време останалите бяха започнали да преглъщат побавно. Не се избутваха стръвно едно друго, както в началото. Които се бяха наситили, се отдръпваха, а по-малките, които преди не успяваха да се доберат до вкусния труп, най-сетне достигнаха до него. Вече не се чуваше нито предишното силно грухтене, нито пронизителното квичене, съпровождащо пиршеството в неговото начало. Прасетата започнаха полекичка да се разпръскват къде на групи, къде едно по едно. Накрая останаха най-големите чревоугодници, като от време на време повдигаха глави и разперваха уши.

Все пак дори и те си тръгнаха, оставяйки жалките остатъци от трупа. На пръв поглед това дори не бе и труп, а нещо като парцал. Черепът и ребрата се белееха на някои места, покрити с островчета изгнила плът. Всичко това приличаше на домашно куче, смазано от каруца преди години, а след това вързано и влачено от нея. Но ако някой се приближеше и огледаше внимателно трупа, щеше да забележи нещо друго. Структурата на костите на тялото и най-вече на черепа,

изобщо не приличаше на кучешка. Те имаха определена форма, характерна за дадени животни.

Това не беше труп на куче.

Това бе труп на прасе.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.